

PODWINAĆ (2) *vb pf*

o jasne.

praet [1 sg m -m podwinął.] ◇ 3 sg f podwinęła (1). ◇ *imp* 2 pl podwinście (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Podgiąć, podnieść doi odzienia (2) :

Zwroty: »podwinąć podołka, [podołek]« [szyk zmienny] (1): Nie kriyćie członków/ podołków podwinście/ [...] Izby ku bićiu otworzyfté miálá Ręká wśćiekła *GórnTroas* 12; [A dlategom ia też podwinął podołek twoy [ego nudari fimbrias tuas] aż ná twarz twoię/ tak iż była odkryta fromotá twoiá. *BibRadz Ier* 13/26 (*Linde*)].

»[co] wzgorę podwinąć« (1): DZiewkę mátká w kożufzek ná święto vbrálá/ Pilno iey przygrożiwłzy/ by go lzánowálá. Y lzłá z nią do kościołá/ w łáwecce klęknęłá/ Kofzulkę y s kożufzkim/ wzgorę podwinęłá. *RejFig Cc5v*.

Synonimy: podkasać, podnieść.

Formacje współrdzenne cf 2.WIĆ.

Cf [PODWINIONY]

LWil